

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 5.10.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje optuženog Slađana Čukarića

Optuženi ne priznaje izvršenje krivičnog dela koje mu se stavlja na teret. Ne može da se seti šta je radio 26. 03.1999. jer mu je taj datum isti kao svi drugi dani.

Optuženi tvrdi da se sva naređenja u policiji izdaju pismeno, a vrlo retka usmena naređenja upisuju se u knjigu dnevnih događaja koje kasnije starešina parafira.

Pripadnik MUP-a je postao četiri do pet meseci pre početka bombardovanja, a u Suvu Reku je premešten pet do najviše 10 dana pre početka bombardovanja. Za kratko vreme koliko je boravio u Suvoj Reci/Suharekë bio je pratilac i u većini slučajeva vozač u auto-patrolu jer je imao vozačku dozvolu, ali se ne seća ko je s njim bio u patroli.

Optuženi je odbio da odgovara na pitanja punomoćnika oštećenih, sa obrazloženjem da su pristrasni i da štite teroriste.

Saslušanje optuženog Milorada Nišavića

Optuženi negira navode optužnice koji se odnose na njega i u vezi sa događajem koji je predmet optužnice. Kaže da je u večernjim časovima 26. marta čuo pojedini građani komentarišu da je bilo oružanih dejstava oko stanice milicije i da su neki ljudi poginuli. Posebno je čuo da su poginuli neki Berišanci. Nije obraćao pažnju jer je tih dana bilo dosta dejstava između pripadnika policije i OVK. Optuženi je tu situaciju preciznije objasnio sledećim rečima: „Ja sam čuo da je bilo, ja sam mislio da je to sukob pripadnika policije i UČK, da je bilo tih ubistava, ali konkretno niko nije rekao da su pobili porodicu Beriš, to se krilo, ćutalo se.“

Optuženi je radio u OUP-u u Suvoj Reci/Suharekë kao operativac Resora državne bezbednosti Srbije. Njegov zadatak je bio da prikuplja obaveštajne podatke o OVK.

Optuženi je stanovao u centru grada, a njegova porodica je u naselju Široko imala hotel *Boss* koji je držao njegov brat Milovan. Taj brat je, preko ugovora, izdao hotel američkoj misiji u okviru Kosovske diplomatske posmatračke misije (KDOM), koja je boravila u hotelu 1998. i ostala do negde iza Nove godine 1999. Optuženi tvrdi da je sedište misije OEBS-a bilo u albanskim kućama, zaposleni u misiji boravili su u kući Berisha i u drugim albanskim kućama, a nikada u hotelu njegovog brata ili u srpskim kućama.

Na osnovu pitanja Nataše Kandić utvrđeno je da je brat optuženog radio kao obezbeđenje u misiji OEBS-a, čije je sedište bilo u kući porodice Berisha. Optuženi je na njeno pitanje o lokatorima u kući Berisha negirao da je on od komandira policijske stanice optuženog Repanovića tražio da se izvrši pretres kuće Berisha.. Na iskaz optuženog Repanovića predočen od strane predsednice Veća, optuženi je rekao kako on nije imao informaciju o lokatorima ali je moguće da je komandir mislio da on zna da je postavljen lokator.

Posle Kumanovskog sporazuma u junu 1999. optuženi je izbegao sa Kosova u Srbiju i zaposlio se u Resoru državne bezbednosti centar Kragujevac. Počeo je da istražuje događaj od 26. 03. 1999. u Suvoj Reci/Suharekë. Na osnovu razgovora sa više ljudi 27. 08. 2001. godine sačinio je belešku u koju je upisao da je od ljudi saznao da se 26. 03. desilo ubistvo porodice Berisha, da ih je poginulo 30, 40 ili 50, ne zna tačno. U belešku je uneo imena policajaca za koje je čuo da su umešani u ubistvo Berisha. Konkretno, zapisao jeda je Slađan Čukarić izveo iz stanice Abdulaha

Elshani i da je pucao u njega i da su posle toga Čukarić, Tanović, Miki Petrović i još dvojica u civilu otišli prema kućama Berisha, izveli ukućane i ubili ih. Tu službenu belešku dostavio je svom načelniku Markoviću, a 25. 09. 2001. i Republičkom tužiocu Srbije. On je krajem 2001. udaljen iz službe i dve godine je bio na raspolaganju, zatim je prebačen u javnu bezbednost u Kragujevcu, potom je degradiran i prebačen u manji grad [Batočina], odakle je napustio posao.

Fond za humanitarno pravo